

DOCHODNY (1) *ai*

L pl doch(o)dnych.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Dotyczący dochodów:

Wyrażenie: »prawo dochodne«: nic nye potrzebuyąc yedno áby yego K. M. ono [*kolegijum krakowskie*] przy tych prąwyech dochodnych raczył záchowác/ ktorych zá przodkow I. K. M. doítáło *GliczKsiąż Lv.*

Cf NIEDOCHODNY

JZ